

ΗΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἑμέρας Τριάκοντα μίαν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ ὥρας 13

1. Τρίτη. Ἀνανίου ἀποστόλου, Πρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ (ζ' αἱ.) καὶ ποιητοῦ τῶν κοντακίων. Ἰωάννου δούλου τοῦ Κουκουζέλους. Τῆς τιμίας σκέπτης τῆς ὑπεροχαγίας Θεοτόκου.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἄγίου, 1 Ὁκτ. (Πρξ. θ' 10-18). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 37-45).

Εἴδησις. Ἀποφάσει τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ληφθείση κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἡ σημερινὴ ἑορτὴ τῆς τιμίας σκέπτης μετατίθεται τῇ 28ῃ Ὁκτωβρίου, ἵνα συνεορτάζηται μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.

2. Τετάρτη. Κυπριανοῦ ἰερομάρτυρος καὶ Ιουστίνης μάρτυρος († 304).

Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἄγίου, Ὁκτ. 2 (Α' Τιμ. α' 12-17). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 46-ζ' 1).

3. Πέμπτη. Διονυσίου ἀρεοπαγίτου ἰερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν († 96). Ρουστικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ Δαμάριδος (α' αἱ.) μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων.

Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἄγίου, 3 Ὁκτ. (Πρξ. ιζ' 16-34). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-30).

Σημείωσις. Ὄπου ἂν ἑορτάζεται ὁ ἄγιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐξ ἴδιαιτέρας φυλλάδος· καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» κοντάκιον «Προστασία». Εὐαγγέλιον: τοῦ ἄγίου, Παρ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. γγ' 44-54).

4. Παρασκευή. Ιεροθέου ἀρεοπαγίτου, πρώτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (α΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ΄ 8-21). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. γ΄ ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ΄ 31-35).

Σημείωσις. Ὄπου ἀν ἔօρτάξεται ὁ ἄγιος, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαιτέρας φυλλάδος· κοντάκιον «Προστασία»· ἀναγνώσματα τοῦ ἱεράρχου, ἢ ξήτει 13 Νοεμ. (Ἐβρ. ζ΄ 26-η΄ 2. Ἰωάν. ι΄ 9-16).

5. Σάββατον. Χαριτίνης μάρτυρος († 304). Μεθοδίας ὁσίας τῆς ἐν Κιμώλῳ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ ἀλληλούια εἰς τὸν ὅρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιε΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. δ΄ 17-ε΄ 5). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ΄ ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε΄ 27-32).

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ (Γ΄ ΛΟΥΚΑ). † Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ΄. Ἐρωτηίδος μάρτυρος. Ἡχος πλ. β΄, ἐωθινὸν δ΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε» κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Τῆς πλευρᾶς ἐφαψάμενος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ως ὑπηρέτης τοῦ Λόγου», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τὰ θεῖα ἐποπτεύων», Καὶ νῦν, «Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Οκτώηχος, ἥχος πλ. β΄, Σαβ. ἑσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ἀπόστολε ἄγιε», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ο τὴν εὐλογημένην», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ή ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὧδης τὰ μεσφύδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είριμοι «΄Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «΄Απας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «΄Αγιος Κύριος», τὸ δ' ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες», τοῦ Μηναίου «Αὐτόπτα καὶ ἀπόστολε» καὶ τὸ θεοτοκίον «Πανάμωμε μητρόθεε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τοῦ ἀπόστολου ἔτερα 4 στιχηρὰ (εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ δόματα αὐτοῦ», καὶ «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερεόωμα»), Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «΄Ορθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «΄Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «΄Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

META THN EISODON ἀπολυτίκια «΄Αγγελικαὶ δυνάμεις», «΄Απόστολε ἄγιε» καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος Κυρ. ιε' ἐπιστ., «΄Ο Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15). Εὐαγγέλιον: Κυρ. γ' Λουκᾶ, «΄Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν» (Ακ. ζ' 11-16).

Εἰς τὸ Έξαιρέτως «΄Αξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἴνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

7. Δευτέρα. Σεργίου καὶ Βάκχου μεγαλομαρτύρων († 290-303). Πολυχρονίου ἵερομάρτυρος (δ' αἱ.), Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου (α' αἱ.) μαρτύρων.

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ' 28-ε' 10). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50).

8. Τρίτη. Πελαγίας ὁσίας († 457). Πελαγίας τῆς παρθενομάρτυρος († 303), Ταΐσίας τῆς πρώην πόρνης.

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 11-21). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3).

9. Τετάρτη. Ιακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἱ.). Ἀβραὰμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἱ.), Ἀνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Ἄπόστολος: ἀποστόλου, ι' Κυρ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16). Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Δευτ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

10. Πέμπτη. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου ὁσίου (η' αἱ.).

Ἄπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 1-9). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 7-11).

11. Παρασκευή. Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἑπτά· Θεοφάνους ὁμιλογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας († 850).

Ἄπόστολος: ἀποστόλου, Πέμ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρᾶξ. η' 26-39). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 12-18).

12. Σάββατον. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων († 850). Δομινήνης μάρτυρος, Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου († 1022), σύναξις πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἀγίων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεός Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Άπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ις' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 23-28). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

Σημείωσις. Ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου, ὡς παραπτοῖ ὁ ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, ὁ καὶ συντάκτης τῆς ἡ ἀκολουθίας αὐτοῦ, μετατίθεται «ἐκ τῆς ιβ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς, καθ' ἦν καὶ ἐτελεύτησε, διὰ τὸ ἔκεινην συμπίπτειν τῇ νηστείᾳ τῆς μεγ. τεσσαρακοστῆς» (ὅ περ συνέβαινε κατ' ἔτος κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον).

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' (Δ' ΛΟΥΚΑ). «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων († 251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν († 1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας. Ἡχος βαρύς, ἑωθινὸν ε'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων πατέρων ξήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 11ην Ὁκτωβρίου (τυπικὸν 11ης Ὁκτωβρ. §§1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τῶν ἀγίων μαρτύρων τὰ κατορθώματα»· κοντάκιον «Τριάδος ἡμῖν».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων 6, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν «Τὰς μυστικάς», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν πατέρων «Τὴν ἐπήσιον μνήμην», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσεσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Ὑπεροδεοξασμένος εἶ», Καὶ νῦν, «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἥχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελον τῶν πατέρων «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, ἡ προστασία», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ὑπεροδεοξασμένος εἶ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως»)· εἴτα τὰ ἀναστάσιμα τῆς β' στιχο-

λογίας μετά τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Εύλογητάρια. Ἡ ύπακοή, οἵ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων· ἀπὸ γ' ὧδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα), εἴτα ψάλλεται τὸ μεσῷδιον κάθισμα τῶν πατέρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρημοι «’Ανοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «”Απας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «”Αγιος Κύριος», τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τὸ τῶν πατέρων «Πατέρες οὐρανόφρονες» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4 –εὶς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ἴδιόμελον αὐτῶν «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «Υπερευνογμένη». Δοξολογία μεγάλη, «’Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακρισμοὶ τοῦ ἥχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ὧδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «”Υπερδεδοξασμένος εἶ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυριακῆς τῶν πατέρων, 11 Ὁκτ., «Πιστὸς ὁ λόγος» (Τίτ. γ' 8-15). Εὐαγγέλιον: Κυρ. δ' Λουκᾶ, «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων» (Λκ. η' 5-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «”Αξιον ἔστιν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Ἡ σημερινὴ Κυριακή, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ἐκ τοῦ εεροῦ Εὐαγγελίου ἡ παραβολὴ τοῦ σπορέως, εἰς πολλὰς περιοχὰς ἔχει καθιερωθῇ ὡς ἡ ἐπίσημος ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

14. Δευτέρα. Ναζαρίου καὶ Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμᾶς τοῦ ποιητοῦ († 787). Ἰγνατίου (Ἀγαλλιανοῦ) ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίαις μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 22-β' 3). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 18-22).

15. Τρίτη. Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης († 310). Σαβίνου ὁσίου († 760), Βάρσου διμολογητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. β' 19-γ' 7). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 23-27).

16. Τετάρτη. Λογγίνου ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α' αἱ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. γ' 8-21). Εὐαγγέλιον: μάρτυρος, ζ' Εὐαγγ. ἄγ. Παθῶν (Μτθ. κς' 33-54).

17. Πέμπτη. Ὡσηὲ τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ὄντος καὶ δικαίου Λαζάρου (898).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 14-17). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 49-56).

18. Παρασκευή. † Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Μαρίνου μάρτ. τοῦ γέροντος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 18 Ὁκτ. §1), ἢ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν γίνεται εἰσοδος· εἰς τὰ ἀπόστιχα Καὶ νῦν «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος... μετὰ τοῦ ἀποστόλου» (Παρακλ., ἦχος πλ. β', Τετάρτῃ ἐσπέρας)· ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὅρθρον δὲν λέγονται καταβασίαι, ψάλλονται ὅμως αῖνοι καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 18 Ὁκτ., «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε» (Κολασ. δ' 5-11, 14-18). Εὐαγγέλιον: ὅμοιώς, 8 Νοεμ. τῆς λει-

τουργίας, «‘Ο ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐπ’ ὄνόματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους ναοὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ὅτε, καταλιπτανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἰσοδος, εἰς δὲ τὸν ὅρθον ψάλλονται καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Ἡ παροῦσα μυριόλεκτος σημείωσις εἶναι περιπτή ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς ἄκρως δακτύλων ἀφαμένους τοῦ Τυπικοῦ.

19. Σάββατον. Ἰωὴλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτυρος († 307).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μὲ ἀλληλούια εἰς τὸν ὅρθον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: προφήτου, Τῷ. διακαιν. (Πρξ. β' 14-21). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 17-26).

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (ζ' ΛΟΥΚΑ). Ἀρτεμίου μεγαλού. († 326), Ματρώνης δούλιας τῆς Χιοπολίτιδος († 462), Γερασίμου δούλου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1581). Ἡχος πλ. δ', ἐωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Σημείωσις. Διὰ τοὺς ναοὺς τοὺς στερεούμενους ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἐνὸς ἐκ τῶν σήμερον τιμωμένων ἀγίων ἡ τάξις τῆς ἀκολουθίας παρατίθεται μετὰ τὴν λειτουργίαν, εἰς τὴν 3ην σημείωσιν.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἐσπέρια ἀναστάσιμα 4, τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 καὶ τοῦ δούλου Γερασίμου ἔτερα 3, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ δούλου, Καὶ νῦν, «Ο βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Σήμερον ἡ οἰκουμένη», Καὶ νῦν, θεοτοκίον διμόηχον «Ο ποιητής καὶ λυτρωτής μου» (Παρακλητ., ἥχος πλ. β', Σαβ. ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Ο μάρτυς σου, Κύριε», Δόξα, τοῦ ὁσίου Γερασίμου, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοηχον.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ διὰ τὴν λιτήν ἰδιόμελα τοῦ ὁσίου Γερασίμου (ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας ἀκολουθίας αὐτοῦ), τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἑορταζομένου ἄγιου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ὁσίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εὐλογητάρια. Η ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ ὁ τοῦ ὁσίου Γερασίμου ἀπὸ γ' φόδης τὸ μεσώφδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, τὸ μεσώφδιον τοῦ ὁσίου Γερασίμου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῶν ἄγίων τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος», τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἀνθρωπος», τοῦ Μηναίου, τοῦ ὁσίου Γερασίμου καὶ τὸ ὅμιοιν θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου Γερασίμου ἔτερα 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «Ἡ ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἄναστας ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

META THN EISODON ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Ο μάρτυς σου, Κύριε», τοῦ ὁσίου Γερασίμου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Σαβ. κξ' ἑβδ. ἐπιστ., «Ο καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ζ' 2). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Λουκᾶ, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν» (Λκ. η' 27-39).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

KOINΩNIKON «Αἱνεῖτε». «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημειώσεις. 1) «Οπον τιμᾶται ἡ ὁσία Ματρώνα καὶ ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἀκολουθία αὐτῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἀνωτέρῳ, ἀντικαθισταμένων ὅμως πάντων τῶν ὑμνων τοῦ ὁσίου Γερασίμου διὰ τῶν ἀντιστοίχων τῆς ὁσίας Ματρώνης. Εἰς τοὺς αἰνους τὰ δύο τελευταῖα στιχηρὰ αὐτῆς λέγονται μὲ τοὺς ἔξῆς στίχους· α) «Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι», καὶ β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηγύθυνε τὰ διαβήματά μου»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν λέγεται ὡσαύτως ὁ ἀπόστολος τῆς ὁσίας ἀντὶ τοῦ ὁσίου.

2) Εἰς τοὺς ναοὺς τοὺς τιμωμένους ἐπ' ὄντοματι ἐνὸς τῶν σήμερον τιμωμένων ἀγίων, μετὰ τῆς ἀναστασίου ἀκολουθίας συμψάλλεται μόνον ἡ ἔξι ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτοῦ, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται. Τότε ἀπαντα τὰ δοξαστικὰ καὶ τὰ ἀναγνώσματα εἶναι τοῦ πανηγυριζομένου ἀγίου. Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὄντοματι τοῦ μεγαλομάρτυρος, εἰς μὲν τοὺς αἰνους τὰ δύο τελευταῖα στιχηρὰ αὐτοῦ λέγονται μὲ τοὺς ἔξῆς στίχους· α) «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ», β) «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν λέγεται ὁ ἀπόστολος αὐτοῦ, ὃν ξήτει τῇ 26ῃ Ὁκτωβρίου (Β' Τιμ. β' 1-10).

3) Εἰς τοὺς ναοὺς τοὺς στερεούμενους ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἐνὸς ἐκ τῶν σήμερον τιμωμένων ἀγίων, ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου κατὰ τὴν συνήθη τάξιν ὡς ἔξῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκένραξα» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Τὸν νοερὸν φωστῆρα», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος κ.λπ.. Τὰ ἀναστάσιμα ἀπό-

στιχα, Δόξα, «Σήμερον ἡ οἰκουμένη», *Kai nūn*, «Ο ποιητής καὶ λυτρωτής μου». Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», Δόξα, «Ο μάρτυς σου, Κύριε», *Kai nūn*, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ό τριαδικός κανών τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπειρινῷ ἀπολυτίκια: [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος]: τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα καὶ τὰ εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἴθισται. Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀπό γ' φόδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου · ἀφ' ζ' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια τὸ ζ' ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸν αἰνοῦς τὰ 8 ἀναστάσιμα, Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινόν, *Kai nūn*, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλῃ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εῖσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὑψους κατῆλθες», «Ο μάρτυς σου, Κύριε», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: *Kυρ. ιζ'* ἐπιστ., «Ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ἔσσωντος» (*B' Κυρ. ζ' 16-ξ' 1*). Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς ζ' Λουκᾶ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

21. Δευτέρα. Ἰλαρίωνος ὁσίου († 371). Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ Θεοδότης καὶ Σωκράτους μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας († 1773), Φιλοθέου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 25-32). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-24).

22. Τρίτη. Ἀβερωκίου ἴσαποστόλου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως († 167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἀγίων ἑπτὰ παίδων († 250).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 20-26). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 1-10).

23. Τετάρτη. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου († 63).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμιεօρτάσιμος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἢ τοι εἰς τὸν ἔσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: ἀποστόλου, *Κυρ. κ'* ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (*Γαλ. α' 11-19*). Εὐαγγέλιον: ὄμοιώς, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ματθ., «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ» (*Μτθ. ιγ' 54-58*). κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Σημείωσις. Τὸ Τυπικὸν (Ὀκτ. 23 §2) δύριζει εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου, ἡ τινα δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸ Μηνᾶν. Ταῦτα εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναγνωσθοῦν μόνον ἢν υπάρχῃ πλήρης ἑορτάσμιος ἀκολουθία τοῦ ἄγιου (καὶ εἰ βούλεται ὁ προεστώς), εἶναι δὲ τὰ ἔξῆς τρία: Ἰακώβου α' 1-18, β' 1-13 καὶ γ' 11-δ' 6, ἡ τινα εὑρίσκονται εἰς τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Ἀποστόλου τὸ α' τῇ Τετ. τῆς λα' ἐβδ. ἐπιστ., τὸ β' τῇ Παρ. τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος καὶ τὸ γ' τῇ Τετ. τῆς λβ' ἐβδ. ἐπιστολῶν.

24. Πέμπτη. Ἄρεθα μεγαλομάρτυρος (β' αἱ.). Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 33-ς' 9). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ου' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 14-23).

25. Παρασκευή. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων († 355), μαρτύρων Ταβιθᾶς, ἦν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ζ' 18-24). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 23-26).

26. Σάββατον. Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου († 306), ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ Καὶ νῦν, «Δέσποινα πρόσδεξαι» (Παρακλητική, ἥχος πλ. δ', Δευτ. πρωΐ). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἄγιου ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὅρθῳ ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ ἅπαξ. Εὐαγγέλιον ὅρθου: τοῦ ἄγιου, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Καταβασίαι οἱ είρημοι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Οὐ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν», «Μέγαν εῦρατο» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ ἄγιου, 26 Ὀκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10). Εὐαγγέλιον ὅμοιώς, Σαβ. γ' ἐβδ. Ιωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ιω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (τῷ 1912) τὸ τέλος τοῦ β' τροπαρίου τῶν αἵνων τοῦ ἄγιου, «Τεῦχος ὡχυ-

ρωμένον ἡμῖν», μετὰ τὰς λέξεις «...τῇ σῇ πόλει Δημήτριε...», ψάλλεται οὕτως:

«...ῆν λυτρωθεῖσαν ἔνδοξε, Θεοῦ εὐδοκήσαντος, διὰ παντὸς ἐλευθέρου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἴκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ διόρθωσις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου (Α΄) Παπαδοπούλου.

27. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ΄ (Ζ΄ ΛΟΥΚΑ). Νέστορος μάρτυρος († 306). Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου. Ἡχος α΄, ἐωθινὸν ζ΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν», Δόξα, «Μέγαν εὔρατο»· κοντάκιον «Τοῖς τῶν αἰμάτων σου ὁρθοῖς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ο προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἄγ. Δημητρίου «Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς» (26ης Οκτ.), Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἵλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχή» (26ης Οκτ.), Καὶ νῦν, «Ἀνίμφευτε παρθένε» (Παρακλητ., ἥχ. πλ. δ΄, Σαβ. ἐσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Μέγαν εὔρατο», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἥχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸ ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ώς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἅμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τὰ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἐωθινὸν (ζ΄) μετὰ πάστης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

KANONEΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἄγιου Δημητρίου ἀπὸ γ΄ ὡδῆς ἀντὶ μεσωφίου κα-

θίσματος ἐκ τῆς 26ης Ὁκτ. τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ ἀγίου «Τὸν συμπαθέστατον Κυρίου μάρτυρα» μετὰ τοῦ θεοτοκίου «Θεομακάριστε μῆτερ ἀνύμφευτε»· ἀφ' οὗ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἶκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος», τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Οὐτὶ ἥραν τὸν Κύριον», καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἔωθινὸν «Ἴδον σκοτία καὶ πρωΐ», Καὶ νῦν, «Ύπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλῃ, «Σήμερον σωτηρίᾳ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἥχου] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66) καὶ τὸ εἰσοδικόν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Μέγαν εὗρατο» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος: Κυρ. ιη' ἐπιστ., «Οἱ σπείρων φειδομένως» (Β' Κορ. θ' 6-11). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Λουκᾶ, «Ἄνθρωπός τις... φῶνομα Ἰάμρος» (Λκ. η' 41-56).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ως συνήθως.

28. Δευτέρα. † ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Τερεντίου, Νεονίλης, Εὐνίκης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαῖτου. Τῶν ἐν Ρεθύμνῃ τεσσάρων νεομαρτύρων († 1824). Ἐθνικὴ ἔορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ελλήνων ἐν Βορείῳ Ήπειρῷ πολέμῳ (1940).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Μέγαν εὗρατο»· ἡ ὑπακοή τοῦ ἥχου.

Εἰδήσεις. 1. Η Ι. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος ἐνέκρινεν ἀπό τοῦ 1952 ὅπως ἡ τῇ 1ῃ Ὁκτωβρίου ἀγομένη ἔορτὴ τῆς ἱερᾶς Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μετατεθῇ σήμερον μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἔορτῆς.

2. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἵερᾶς Σκέπης ζήτει ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ ἢ εἰς τὴν οἰκείαν φυλάδα.

‘Η ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἑορτάσιμος ώς ἔχει. Τὰ διὰ τὴν λιτήν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐχὴ ἀπολύσεως «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... πρεσβείας τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, ἡς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἑορτάζομεν, δυνάμει...»

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀφ' οὗ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ συναξάριον τῆς 28ης τοῦ μηνὸς (ἐκ τοῦ Μηναίου) καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (τῆς τιμίας Σκέπης) καταβασίαι οἱ είρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐφρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 21 Νοεμ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τελεῖται ἡ ἔξης·

Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἔθνικῇ ἑορτῇ

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἥχος α'.

«Τῆς σκέπης σου παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἣν ώς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς· σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθείᾳ ἄχροντε».

Εἶτα τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπεριμάχῳ», καὶ εὐθὺς ἡ κάτωθι δοξολογία εἰς ἥχον βαρύν·

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Η δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἴσχυί· ἡ δεξιά σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ώς πρόβατα σφαγῆς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν, οἱ οἰκοὶ ἡρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περιυβρίσθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἄλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἶτα αἱ ἔξης αἰτήσεις τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενοῦς) ἰκεσίας, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐπειριζοπῆς μεθ' ἑκάστην αὐτῶν ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἔξαιρόσει τῆς πέμπτης, μεθ' ἣν ψάλλεται «Αἰωνίᾳ ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἕκτης, μεθ' ἣν ψάλλεται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραείᾳ τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ ιράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρόίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευδῶσαι αὐτὸν ἐν πᾶσιν».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαιύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρητῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἔκουσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἄγιαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν εὐχήν:

Ἐύχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὔσημον ταύτην ἡμέραν ἥγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι φόδὴν ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἰδού γὰρ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιά σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Λαὸς γὰρ πόρρωθεν ἵταμός καὶ ἀνελέητος ἀνέβη ὡς λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ,

ἔξηρε καὶ ἔξηλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἔξολοθρεύων ἔθνη, τιθεῖς τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρῶν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς. Ἐσαλεύθη καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν εἶδον τὰ ὅρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάσας τὰς θαλάσσας ταρασσομένας, τὸν οὐρανὸν φλεγόμενον καὶ πάσας τὰς πόλεις ἐμπεπυρισμένας, καὶ εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ ἐκρύβησαν εἰς τὰς τάφους. Καὶ ἤκεν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔθνος τὸ ὄπλομάχον καὶ εἴπον ἡμῖν· Κύψατε, ἵνα παρέλθωμεν. Ὁ δὲ λαός σου ἀνέστη καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἡμύνατο αὐτοῖς καὶ ἐδίωξεν ὅπίσω αὐτῶν, καὶ ἐδίωξεν εἰς χιλίους καὶ δύο μετεκίνησαν μυριάδας.

Αλλ’ ἔδει πληρωθῆναι τὴν βουλήν σου, ὁ Θεός, καὶ ἔστρεψας τὴν νίκην ἡμῶν εἰς ἡπταν καὶ ἥλθον τὰ ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ ἐμίαναν τὴν χώραν ἡμῶν. Ἔθεντο τὰ θησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὑδωρ καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματῶν σου προσέθηκαν πληγάς· ἔθου ἡμᾶς ὡς λίθον καταπατούμενον καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατίγαγες ἡμᾶς· οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἔαυτοῖς καὶ ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· οἱ νίοι καὶ οἱ θυγατέρες ἡμῶν ἐτελεύτησαν ἐν λιμῷ· ἐπένθησεν ἡ γῆ καὶ ἐκ πάσης οἰκίας ἥρθη εὐφροσύνη καὶ χαρά· καὶ ἐκλαίομεν οὐ τοὺς τεθνηκότας οὐδὲ ἐθρηνοῦμεν ἐπ’ αὐτοῖς, ἀλλ’ ἐκλαίομεν κλαυθμῷ τοὺς ἐκπορευομένους, ὅτι οὐκ ἦν ἐπιστρέψαι ἔτι καὶ ἰδεῖν τὴν γῆν τῆς πατρίδος αὐτῶν.

Οτε δὲ συνετελέσθη ἡ πονηρία τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις ἡμῶν, ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος καὶ ὁ Ὅψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς· ἄμα τῷ δοξασθῆναι αὐτούς καὶ ἐπαρθῆναι ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον· οἱ μεγαλορρημονοῦντες ὠνειδίσαντο αἰσχύνην καὶ ἐντροπήν, καὶ ἐγενήθησαν αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα νέβριστήν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· ὅ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἴσχυος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται.

Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήροις ἡ γῆ
ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς
σέ· Σὺ βασιλεὺς ἡμῶν, σὺ ἄρχων, σὺ καὶ κριτής, ὅτι ἡ δικαιο-
σύνη σου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται καὶ τὸ σωτήριόν σου εἰς γενεὰς
γενεῶν. Τὰς ὁδούς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους
σου δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδή-
γησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλή-
θειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἔχθροι ἡμῶν, καὶ μακά-
ριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. "Ετι δὲ καὶ ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε,
ἵνα αὐλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δι-
καιῶν καὶ τὰ δυτᾶ αὐτῶν ὡς βοτάνη ἀνατείλῃ, ἵνα οἵ τε ζῶντες
καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ
δόξαν προσφέρομέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου
εἰς τοὺς αἰῶνας.

‘Ο χορὸς «Ἀμήν», καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν ἀπόλυσιν καὶ «Δι' εὐ-
χῶν».

29. Τρίτη. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ρωμαΐας (γ' αἰ.),
Ἄβραμίου ὁσίου († 360).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίᾳς μετὰ Παρακλητικῆς
βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 8-14). Εὐ-
αγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 34-41).

30. Τετάρτη. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων († 285). Κλεόπα
καὶ Ἀρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 12-20).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 42-46).

31. Πέμπτη. Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἐπιμά-
χου μάρτυρος († 250). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ (†
1754).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 20-27).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 47-ιβ' 1).